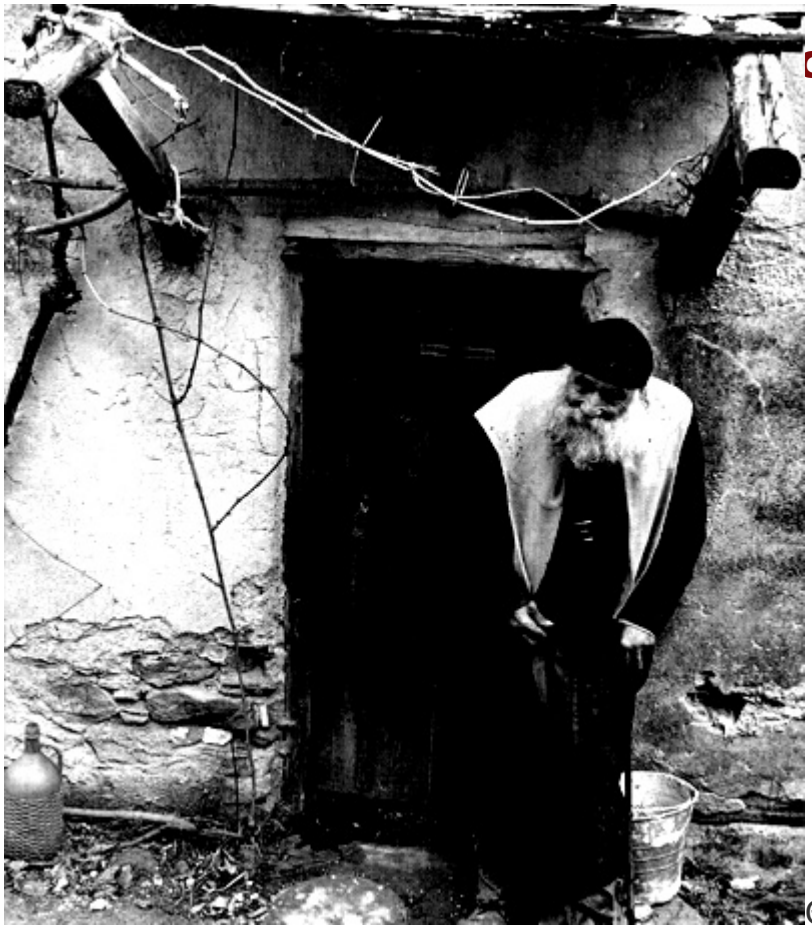
12 Δεκεμβρίου 2009

ς άνθρωπος

Θα’ ναι κοινός τόπος, να επαναλάβω κι’ εγώ, με τόσους άλλους, πως οι καιροί μας είναι κοσμογονικοί· αρέσκονται στα μεγάλα· συγκινούνται απ’ τα «συνταρακτικά», που γράφουν κ’ οι εφημερίδες. Τούτο σημαίνει, πως πρέπει να σκούξεις, να χαλάσεις τον κόσμο, για να σου δώσουν λίγα ψίχουλα της προσοχής τους· και συμβαίνει όλοι σχεδόν να ζητούμε αυτή την προσοχή... Περπατούμε, γράφουμε, μιλούμε, κουβεντιάζουμε. Τ’ αυτιά μας τεντωμένα: τι θα πουν ή τι θα γράφουνε για μας; Κατάντησε το λιβάνισμα ευχαρίστηση, απ’ τις πιο μεγάλες μας και τις πιο απαραίτητες. Σημάδι πολύ χαρακτηριστικό. Κοντεύουμε να πιστεύουμε για τον εαυτό μας όχι ό,τι είμαστε, μα ό,τι θα πουν για μας οι άλλοι. Μερικοί μάλιστα έχουν την αφέλεια (;) να τυπώνουν κιόλας κάτι τέτοιες γνώμες τρίτων, για το έργο ή το πρόσωπο τους και να τις μοιράζουν -σαν τα παρδαλά χαρτιά στα επαρχιακά παζάρια και στα πανηγύρια, θα μου πείτε: δεν τα βαριέται τούτα τα καμώματα ο απλός, ο ακέραιος άνθρωπος; (περισσότερα...)